

Najlichniesze są powołania do małżeństwa, następnie do życia kapłańskiego czy zakonnego lub do stanu wolnego dla pełnienia w nim woli Bożej. Oprócz tych powołań istnieje w Kościele specyficzne powołanie, jakim jest powołanie misjonarskie. Misjonarze to osoby posyłane przez Kościół do podjęcia misyjnej posługi. „Specjalnym bowiem powołaniem naznaczeni są ci, którzy obdarzeni odpowiednimi naturalnymi właściwościami, przymiotami serca i umysłu, gotowi są podjąć dzieło misyjne” (DM 23). To powołanie jest realizowane zarówno przez duchownych, jak i przez świeckich.

Jeden z młodych misjonarzy zakonnych, pracujący obecnie w Kolumbii, tak oto wspomina początki własnego powołania do pracy misyjnej: „Czując potrzebę pomocy ubogim, chorym, opuszczonym, a także rozeznając krok po kroku, iż Bóg wzywa mnie do służby Sobie w taki właśnie sposób, przyjąłem to zaproszenie i teraz, dzień po dniu, Jemu za to dziękuję i proszę Go o siły i mądrość na tej drodze. W dzieciństwie nie miałem kontaktu z misjonarzami i misjami. Dopiero po przeprowadzeniu się do nowej parafii (Strzyżewo k. Gniezna) od czasu do czasu miałem możliwość słuchania świadectw misjonarzy, którzy systematycznie odwiedzali parafię. Myślę, że momentem kluczowym była piesza pielgrzymka na Jasną Górę, podczas której usłyszałem świadectwo jednego z kombonianów i wtedy właśnie nawiązałem kontakt osobisty z tym zgromadzeniem. Sądzę także, że wiara i świadectwo życia obojga moich rodziców miało wielki wpływ na podjęcie decyzji o rozpoczęciu formacji w tym zgromadzeniu”.

W kolejnym dniu Tygodnia Misyjnego, w „powołaniowy czwartek”, prosimy więc Chrystusa o powołania do pracy na misjach; o to, by młodzi ludzie właściwie to powołanie rozpoznawali i odważnie na nie odpowiadali. Na świecie tylu ludzi czeka na ich miłość, tylu ludzi czeka na dar „życia w obfitości” – któż im go przyniesie, jeśli nie głosiciele Chrystusowej Ewangelii?

Ks. Franciszek Jabłoński, Gniezno

CZWARTEK – 22 X

PROSIMY O POWOŁANIA MISYJNE – ABY MIELI ŻYCIE

Komentarz na wejście

Pragniemy modlić się dziś o nowe, liczne powołania misyjne. Nasze codzienne sprawy i zabieganie sprawiają, że troskę o powołania misyjne spychamy gdzieś na margines życia, a często w ogóle o niej zapominamy. Niech to wspólne przeżywanie Eucharystii uświadomi nam naszą odpowiedzialność za Kościół misyjny.

Modlitwa wiernych

Do naszego Ojca w niebie, który wciąż potrzebuje nowych pracowników na żniwach misyjnego Kościoła, zanieśmy wspólnie prośby:

– Módlmy się za Ojca Świętego Benedykta XVI, aby jego wołanie o otwartość na głos powołania do pracy na misjach, szczególnie wśród młodych ludzi, spotykało się z pozytywnym odzewem. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich ochrzczonych, aby poczuli się do odpowiedzialności za misje, ofiarowując w tej intencji swoje modlitwy i cierpienia. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych misjonarzy i misjonarki, aby Bóg wynagrodził im trud głoszenia prawdy o zbawieniu życiem wiecznym w niebie. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za Papieskie Dzieło św. Piotra Apostoła w 120. rocznicę jego powstania, aby nie brakowało ludzi wspierających seminaria w krajach misyjnych. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy w codziennym zatroskaniu o sprawy swoje i swoich bliskich znajdowali także czas na troskę o Kościół misyjny. *Ciebie prosimy...*

Miłosierny Boże, przyjmij nasze prośby, które pełni ufnej wiary zanosimy do Ciebie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice światła)

Rozważając tajemnice światła, prosimy o odkrycie i rozpoznanie powołania dla wszystkich wiernych we wspólnocie Kościoła parafialnego, diecezjalnego i powszechnego.

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Chrzest Pana Jezusa rozpoczyna Jego publiczną działalność. To właśnie od chwili chrztu Chrystus podejmuje realizację zadań powierzonych Mu przez Boga Ojca: misję prorocką, kapłańską i królewską. Każdy z nas, włączony do Kościoła przez chrzest, wezwany jest, by również tę potrójną misję realizować: by słuchać i głosić słowo Boże, uczestniczyć w liturgii w Kościele, trwać na modlitwie w domu rodzinnym oraz pomagać bliźniemu.

Maryjo! Prosimy Cię o siłę do wypełniania tych zadań.

2. Objawienie się Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej

Chrystus przez swą obecność na weselu uświęca związek małżeński; podnosi go do rangi sakramentu. To właśnie przez sakrament małżeństwa Chrystus na stałe wkracza w życie małżonków, uświęca je i daje siły do pokonywania wszelkich trudności.

Maryjo! Prosimy Cię o obecność Chrystusa w każdym małżeństwie.

3. Głoszenie Królestwa Bożego i wezwanie do nawrócenia

Chrystus wychodzi ku każdemu człowiekowi z Dobrą Nowiną o miłości Boga. Pragnie być obecny w każdym środowisku, narodzie, kraju. To posłanie realizuje Kościół, który jest ciągle w drodze; pragnie dotrzeć tam, gdzie jest człowiek, który jest drogą Kościoła.

Maryjo! Uproś nam nowych głosicieli Ewangelii.

4. Przemienienie na górze Tabor

Przemiana serca i całego życia człowieka to droga do Boga. Tylko przemienieni wejdziemy do domu Ojca, gdzie jest mieszkań wiele.

Maryjo! Prosimy Cię o życie „białe jak światło”, napełnione Bożą obecnością.

5. Ustanowienie Eucharystii

Eucharystia – żywa obecność Chrystusa – została dana w darze każdemu człowiekowi. Ona daje siłę na drodze do dojrzałości w wierze. Z tej wiary rodzi się świadectwo, rodzi się powołanie, apostołstwo i zaangażowanie w Kościele.

Maryjo! Prosimy Cię o pragnienie i głód przyjmowania Ciała Chrystusa.

Czytanka różańcowa

Chrystusowy Kościół jest wspólnotą osób powołanych, które wezwane są do rozpoznawania i odważnego realizowania swego powołania. Kościół naucza, że każdy, kto został przyłączony do niego, powołany jest do tego, aby przyczynić się do wzrostu Kościoła i do jego ciągłego uświęcania.

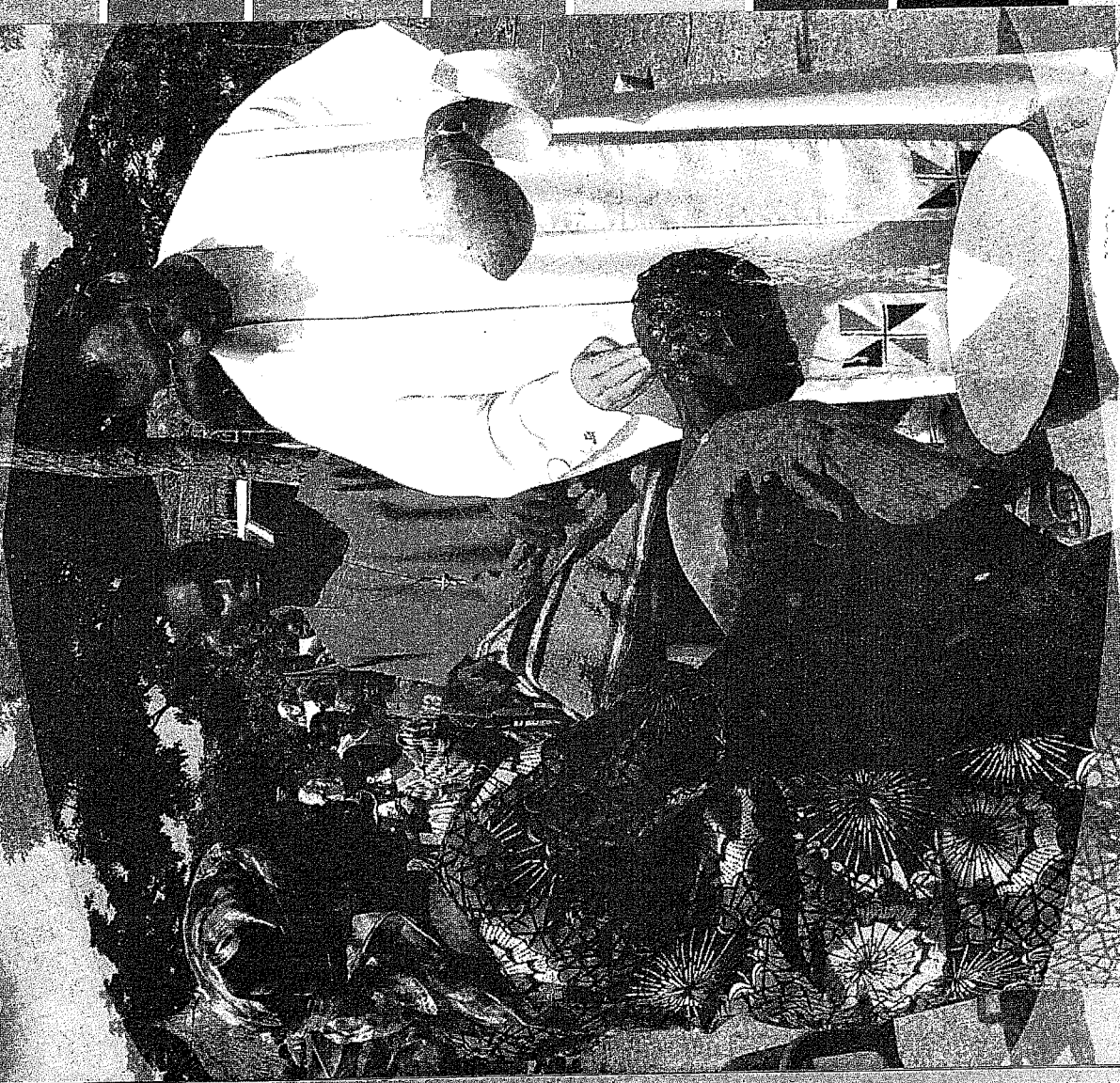
Kościół urzeczywistnia swoją misję przez to, że wszyscy ci, którzy są powołani przez Boga, swoje powołanie rozpoznają, przyjmują i będą je realizować. Podstawowym i wspólnym powołaniem wszystkich ochrzczonych jest powołanie do świętości, które realizowane jest przez miłość.

Powołanie należy do istoty bycia człowiekiem. Człowiek otrzymał wolność wypełniania swego powołania poprzez pełne wykorzystanie swej twórczej energii. Bóg zasiewa w nas swe ziarno, a człowiek może je pielęgnować. Dzięki łasce Boga – a więc poprzez dialog z Bogiem – może urzeczywistnić „obraz i podobieństwo Boże” w swoim życiu.

Ziarnem, które sieje Bóg, jest dar powołania. Tylko Bóg powołuje. Powołania nie dają ani rodzice, ani sam powołany. Chrystus mówi bowiem: „To nie wyście mnie wybrali, ale Ja was wybrałem, i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili” (por. J 15, 16). Czym jednak jest ziarno powołania? Jest ono wezwaniem Bożym do obrania drogi życia. W najogólniejszy sposób jest to wezwanie wszystkich ludzi do świętości i zbawienia.

Tydzień Misyjny 2009

Misyjne Materiały Liturgiczne

Aby mieli życie